

Den dolda sanningen bakom Kubas el-kris

Den dolda sanningen bakom Kubas el-kris

USA:s finansdepartement förföljer och bötfäller rederier som levererar bränsle till Kuba och dess termoelektriska anläggningar.

Man förföljer och sanktionerar alla banker, oavsett var de finns, som vågar göra överföringar från kubanska institutioner eller bevilja krediter för betalning av leveranser. På fem år har USA:s sanktioner utplånat 90 % av Venezuelas oljeproduktion, som en gång var Kubas huvudleverantör av bränsle.

Vita huset har dessutom lyckats slå till mot varenda en av Kubas inkomstkällor i utländsk valuta: det har varit förbjudet att skicka pengar från kubanska emigranter i mer än tre år, den europeiska turismen till Kuba har minskat på grund av visumstraff, medan den US-amerikanska turismen fortfarande är helt stängd, och den fullständiga tillämpningen av Helms-Burton-lagen har stoppat flödet av utländska investeringar till Kuba.

Till allt detta kommer prisökningen på all kubansk import på grund av USA:s traditionella handelsembargo, påföljderna och påtryckningarna på företag och länder som handlar med ön, och Kubas omöjlighet att få tillgång till utvecklingslån för att modernisera till exempel sitt elsystem på grund av USA:s majoritetsröst i Världsbanken eller Interamerikanska utvecklingsbanken.

Elkrisen på Kuba är resultatet av summan av dessa faktorer. Men man hittar inte ett enda omnämnande av dem i den internationella affärspressen. En del av denna press beskriver den kubanska situationen som den är, utan tvekan. En dramatisk, gränslös och ohållbar verklighet. Men hur är det med orsakerna, den kriminella politik som har lett fram till denna situation? Inte en stavelse.

En annan del av media tar parti för att stödja brottet. Så är fallet med tidningen 'El País', vars specialist på Kuba är Carla Gloria Colomé, som tidigare arbetade för USA:s regering i mediet El Estornudo. Hon talar självbelåtet om 'decennier av uteblivna investeringar', om ett 'föråldrat elsystem' som 'fortfarande är beroende av fossila bränslen', som om detta vore ett byråkratiskt eller nyckfullt beslut av Havanna. Allt detta för att dölja det ekonomiska krig som USAs regering infört och som betalat hennes lön i flera år.

Ett annat spanskt medieföretag, El Confidencial, nämner vissa orsaker till krisen. En av dem är den venezuelanska oljan. 'Caracas kan inte längre skicka Havanna ens 50 procent' av vad de brukade skicka, säger han. Men varför förklarar han inte att det inte längre går eftersom USA:s blockad har slagit ut 90 procent av produktionen och inkomsterna? För det andra, turismen. 'Den kubanska regimen har förlorat en stor del av sin finansiella likviditet på grund av nedgången i turismen, en av dess viktigaste inkomstkällor'. Men varför tigger han om en av de grundläggande orsakerna, nämligen USA:s bestraffning av europeiska turister som besöker ön?

Det enda sättet att rättfärdiga det ekonomiska krig som Kuba genomlider är att tysta ner det, och därmed skylla dess konsekvenser på '65 år av kommunistisk förvaltning' eller 'ekonomisk centralisering' (märkligt nog när den är lägre än någonsin i historien, efter en process av öppnande för den privata sektorn).

Och i allt detta finns det medier som redan drar igång nästa angreppslinje: påstådd repression. President Miguel Díaz-Canel's varning om att han inte kommer att tillåta 'vandalism', som utnyttjar strömavbrottet. Om det skulle inträffa i ett annat land, skulle det beskrivas som en stats normala åtgärder för att försvara offentlig eller privat egendom. Men om det är på Kuba förändras saker och ting: vi får veta att 'regimen (...) hotade att öka förtrycket mot dem som protesterar' eller att 'regeringen varnar för att den inte kommer att tolerera protester'.

Det kubanska folket utsätts för ett skoningslöst krig med stöd av de internationella medierna. Ett krig som aldrig tidigare har nått en sådan intensitet. Det är därför det är nödvändigt, mer än någonsin, att aktivera hela världens solidaritet. För att stoppa brottslingarna ... och deras propagandaorgan.

Cubainformacion, med källhänvisningar i originalet 241021 (ZT)

[Crisis eléctrica en Cuba: la cara oculta](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

